

V Bruseli 27. júna 2017
(OR. en)

10536/17

**Medziinštitucionálny spis:
2016/0376 (COD)**

ENER 302
ENV 651
TRANS 300
ECOFIN 583
RECH 250
IA 118
CODEC 1144

VÝSLEDOK ROKOVANIA

Od:	Generálny sekretariát Rady
Komu:	Delegácie
Č. predch. dok.:	10284/17 + COR 1 + ADD 1
Č. dok. Kom.:	15091/16 ENER 413 ENV 754 TRANS 473 ECOFIN1149 RECH 340 IA 124 CODEC 1789 ADD 1 - 13
Predmet:	Návrh SMERNICE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY, ktorou sa mení smernica 2012/27/EÚ o energetickej efektívnosti – výsledok rokovania

Delegáciám v prílohe zasielame všeobecné smerovanie k uvedenému návrhu, ktoré Rada pre dopravu, telekomunikácie a energetiku (energetika) dosiahla na svojom 3 554. zasadnutí 26. júna 2017.

Na zasadnutí Rady vzniesli delegácie HU, LV, PL, RO, SK a UK námietku proti zneniu všeobecného smerovania, zatiaľ čo delegácie BG a SI sa zdržali hlasovania. Komisia vyjadrila všeobecnú výhradu k zneniu.

Odôvodnenia sa podľa týchto normatívnych ustanovení upraví neskôr.

Návrh

**SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,
ktorou sa mení smernica 2012/27/EÚ o energetickej efektívnosti**

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,
so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 194 ods. 2,
so zreteľom na návrh Európskej komisie,
po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,
so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹,
so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov²,
konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,
keďže:

¹ Ú. v. EÚ C , , s. .

² Ú. v. EÚ C , , s. .

- (1) Znižovanie dopytu po energii je jedným z piatich rozmerov stratégie energetickej únie, ktorá bola prijatá 25. februára 2015. Zvyšovanie energetickej efektívnosti pomôže životnému prostrediu, zníži emisie skleníkových plynov, zvýši energetickú bezpečnosť zmiernením závislosti od dovozu energie z krajín mimo Únie, zníži náklady na energiu pre domácnosti i firmy, pomôže zmierniť energetickú chudobu a povedie k tvorbe nových pracovných miest a zvýšenej ekonomickej činnosti v celom hospodárstve. Je to v súlade so záväzkom Únie v rámci stratégie energetickej únie a globálneho klimatického programu zriadeného Parížskou dohodou z decembra 2015 stranami Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy.
- (2) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ¹ je nástrojom pokroku vo vytváraní energetickej únie, v ktorej by sa energetická efektívnosť mala vnímať ako samostatný zdroj energie. Pri stanovovaní nových pravidiel na strane ponuky a v iných oblastiach politiky treba zohľadniť zásadu prvoradosti energetickej efektívnosti. Komisia by mala zaistiť, aby energetická efektívnosť a reakcia na strane spotreby mali rovnocenné postavenie ako výrobné kapacity. Energetickú efektívnosť treba zohľadniť pri každom plánovaní alebo finančnom rozhodnutí relevantnom pre energetický systém. K zvýšeniu energetickej účinnosti treba pristúpiť vždy, keď je nákladovo efektívnejšie, než ekvivalentné riešenia na strane dodávok. Malo by to prispieť k využitiu početných prínosov energetickej efektívnosti pre európsku spoločnosť – najmä občanov a podniky.
- (3) Európska rada v októbri 2014 stanovila cieľ energetickej efektívnosti do roku 2030 na úrovni 27 %, ktorý sa má do roku 2020 preskúmať „z hľadiska možnosti dosiahnuť na úrovni Únie zlepšenie o 30 %“. Európsky parlament Komisiu v decembri 2015 vyzval, aby posúdila realistickosť cieľa dosiahnuť v rovnakom období zvýšenie energetickej efektívnosti na úrovni 40 %. Je preto vhodné smernicu preskúmať a následne zmeniť v záujme jej prispôsobenia výhľadu do roku 2030.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 1).

- (4) Na úrovni členských štátov sa v horizonte roku 2030 záväzné ciele nestanovujú. Mala by sa jasne stanoviť potreba Únie dosiahnuť na úrovni EÚ ciele v oblasti energetickej efektívnosti na roky 2020 a 2030 vyjadrené v primárnej i konečnej spotrebe energie, a to v podobe záväzného cieľa 30 %. Toto objasnenie na úrovni Únie by nemalo obmedzovať členské štáty, ktoré si naďalej môžu stanovovať národné príspevky buď na základe primárnej alebo konečnej spotreby energie, primárnych alebo konečných úspor energie či energetickej náročnosti. Členské štáty by mali pri stanovovaní svojich indikatívnych národných príspevkov k energetickej efektívnosti zohľadniť, že spotreba energie v Únii v roku 2030 nesmie presiahnuť 1 321 Mtoe primárnej energie a/alebo 987 Mtoe koncovej energie. Znamená to, že v porovnaní s úrovňami z roku 2005 by sa v Únii mala primárna spotreba energie znížiť o 23 % a konečná spotreba energie o 17 %. Pokrok v dosahovaní cieľa Únie na rok 2030 treba pravidelne vyhodnocovať, čo je zabezpečené v legislatívnom návrhu o riadení energetickej únie.
- (5) Povinnosť členských štátov stanoviť dlhodobé stratégie na mobilizáciu investícií do obnovy vnútroštátneho fondu budov a oznámiť ich Komisii by sa mala vyňať zo smernice 2012/27/EÚ a vložiť do smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/31/EÚ¹, v ktorej zapadá k dlhodobému plánovaniu budov s takmer nulovou potrebou energie a dekarbonizácii budov.
- (6) Vzhľadom na rámec politík v oblasti klímy a energetiky na rok 2030 by sa uplatňovanie povinnosti úspor energie malo predĺžiť na obdobie po roku 2020. Predĺženie povinného obdobia na obdobie po roku 2020 by zvýšilo stabilitu pre investorov, a teda podnietilo dlhodobé investície a dlhodobé opatrenia na zvýšenie energetickej efektívnosti, ako napríklad obnova budov.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/31/EÚ z 19. mája 2010 o energetickej hospodárnosti budov (Ú. v. EÚ L 153, 18.6.2010, s. 13).

- (7) Od členských štátov sa vyžadujú kumulatívne úspory koncovej spotreby počas celého povinného obdobia rovnocenné „novým“ úsporám na úrovni 1,5 % ročného predaja energie. Túto požiadavku by mohli splniť nové politické opatrenia prijaté počas nového povinného obdobia od 1. januára 2021 do 31. decembra 2030 alebo nové individuálne opatrenia vyplývajúce z politických opatrení prijatých počas predchádzajúceho obdobia alebo pred ním, pri ktorých sa však individuálne opatrenia prinášajúce úspory energie zavedú až v novom období.
- (7a) Bolo by však neprimerané ukladať takú požiadavku na malé ostrovné členské štáty. Trh s energiou týchto členských štátov skutočne vykazuje osobitné vlastnosti, ktoré podstatne obmedzujú rozsah dostupných opatrení na splnenie povinnosti úspor energie, ako je napr. existencia jediného distribútora elektrickej energie, absencia sietí zemného plynu a sietí centralizovaného zásobovania teplom a chladom, ako aj malý počet spoločností distribujúcich ropu. Tieto osobitné vlastnosti sú znásobené malým rozsahom trhu s energiou týchto členských štátov. Od malých ostrovných členských štátov by sa preto malo požadovať dosiahnuť len kumulatívne úspory koncovej spotreby na úrovni 0,8 % ročného množstva energie predanej v období rokov 2021 – 2030.
- (8) Hoci dlhodobé opatrenia v oblasti energetickej efektívnosti budú prinášať úspory energie aj po roku 2020, v záujme podpory nového cieľa Únie v tejto oblasti do roku 2030 by mali tieto opatrenia priniesť po roku 2020 nové úspory. Na druhej strane úspory energie dosiahnuté po 31. decembri 2020 nemožno započítať do objemu kumulatívnych úspor vyžadovaného za obdobie od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020.

- (9) Tieto nové úspory by mali ísť nad rámec bežného chodu vecí, takže úspory, ku ktorým by došlo v každom prípade, nemožno nárokovať. Na výpočet dosahu zavedených opatrení možno zohľadniť iba čisté úspory vyjadrené zmenou spotreby energie, ktorú možno priamo prisúdiť danému opatreniu na zvýšenie energetickej efektívnosti. Na výpočet čistých úspor by mali členské štáty stanoviť základný scenár toho, ako by sa situácia vyvíjala bez predmetnej politiky. Politický zásah by sa potom mal s týmto základným scenárom porovnať. Členské štáty by mali zohľadniť, že v predmetnom časovom rámci môžu byť prijaté aj iné politické zásahy, ktoré môžu mať vplyv na úspory energie, takže nie všetky zmeny pozorované od zavedenia hodnoteného politického zásahu možno pripísať výlučne danému politickému opatreniu. Na splnenie požiadavky kauzality by mali činnosti príslušného povinného, zúčastňujúceho sa alebo povereného subjektu skutočne prispievať k dosahovaniu nárokových úspor.

- (10) Úspory energie vyplývajúce z uplatňovania legislatívy Únie nemožno nárokovať, pokiaľ príslušné opatrenie neprekračuje minimálny rámec požadovaný príslušnou legislatívou Únie – či už stanovením ambicióznejších vnútroštátnych požiadaviek na energetickú efektívnosť, alebo intenzívnejším využívaním daného opatrenia. Keďže obnova budov je kľúčovým faktorom zvyšovania úspor energie z dlhodobého hľadiska, treba ujasniť, že všetky úspory energie dosiahnuté opatreniami na podporu obnovy existujúcich budov možno nárokovať, ak majú oproti vývoju za absencie daných politických opatrení dodatočný charakter a ak členský štát preukáže, že povinný, zúčastňujúci sa alebo poverený subjekt skutočne prispel k dosiahnutiu nárokováných úspor vyplývajúcich z daného opatrenia. Obnova by sa mala chápať tak, že zahŕňa obnovu budov, obalových konštrukcií budov a prvkov budov vrátane technických systémov budov. Samostatná montáž individuálnych zariadení sa nepovažuje za „systém“.
- (11) V súlade so stratégiou energetickej únie a zásadami lepšej tvorby práva by sa mal klásť väčší dôraz na pravidlá monitorovania a overovania vrátane požiadavky kontrolovať štatisticky reprezentatívnu vzorku opatrení. Pojem „štatisticky významný podiel a reprezentatívna vzorka“ by sa mal chápať ako požiadavka na vytvorenie podsúboru štatistickej populácie (opatrení na úsporu energie), ktorý bude presne odrážať celú príslušnú populáciu (všetky opatrenia na úsporu energie), čím umožní vyvodenie spoľahlivých záverov, pokiaľ ide o dôveru v úplnosť opatrení.

- (12) Zvýšenie energetickej efektívnosti budov by malo byť prínosom najmä pre spotrebiteľov postihnutých energetickou chudobou. Členské štáty už teraz môžu od povinných subjektov vyžadovať, aby do opatrení na úsporu energie zahrnuli sociálne ciele súvisiace s energetickou chudobou; táto možnosť by sa teraz mala rozšíriť o alternatívne opatrenia a zmeniť na povinnosť, pričom by sa však členským štátom mala ponechať úplná flexibilita v otázkach veľkosti, rozsahu a obsahu takýchto opatrení. V súlade s článkom 9 Zmluvy by mali byť politiky Únie v oblasti energetickej efektívnosti inkluzívne, a teda by mali zabezpečovať dostupnosť opatrení na zvýšenie energetickej efektívnosti aj spotrebiteľom postihnutým energetickou chudobou.
- (13) Energia, ktorá sa na budovách alebo v nich vyrába z obnoviteľných zdrojov, znižuje objem dodávanej energie vyrobenej z fosílnych palív. Znižovanie spotreby energie a využívanie obnoviteľných zdrojov v sektore budov má pre Úniu veľký význam z hľadiska znižovania energetickej závislosti i emisií skleníkových plynov, najmä vzhľadom na ambiciózne ciele v oblasti klímy a energetiky do roku 2030, ako aj na globálny záväzok prijatý v decembri 2015 na parížskej konferencii zmluvných strán Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy (COP21). Na účely povinnosti úspor energie v zmysle článku 7 by preto členské štáty mali pri plnení svojich požiadaviek na úspory energie mať možnosť zohľadniť úspory energie vyrobenej z obnoviteľných zdrojov na budovách alebo v nich na vlastnú spotrebu.

- (14) V rámci opatrení stanovených v oznámení Komisie o novom prístupe s dôrazom na spotrebiteľov energie v kontexte energetickej únie a stratégie vykurovania a chladenia treba posilniť minimálne práva spotrebiteľov na zrozumiteľné a včasné informácie o ich spotrebe energie. Články 9 až 11 smernice 2012/27/EÚ a jej príloha VII by sa mali zmeniť, aby umožňovali častú a lepšiu spätnú väzbu o spotrebe energie, pokiaľ je to technicky možné a nákladovo efektívne vzhľadom na použité zariadenia na meranie. Malo by sa objasniť, že skutočnosť, či je individuálne meranie spotreby nákladovo efektívne alebo nie, závisí od toho, či sú súvisiace náklady primerané vzhľadom na možné úspory energie. Pri posúdení tejto skutočnosti by sa mohol zohľadniť vplyv ďalších konkrétnych plánovaných opatrení v danej budove, akým je napríklad pripravovaná obnova. Zároveň by sa malo objasniť, že práva spojené s vyúčtovaním a informáciami o vyúčtovaní alebo spotrebe sa vzťahujú na spotrebiteľov tepla, chladu a teplej vody dodávaných z centrálného zdroja, aj keď nemajú s dodávateľom energie priamy individuálny zmluvný vzťah. Vymedzenie pojmu „koncový odberateľ“ možno chápať tak, že zahŕňa len fyzické alebo právnické osoby, ktoré nakupujú energiu na základe priameho individuálneho zmluvného vzťahu s dodávateľom energie. Na účely týchto ustanovení by sa teda mal zaviesť pojem „konečný používateľ“, ktorý by sa vzťahoval na širšiu skupinu spotrebiteľov. Pojem „konečný používateľ“ by mal okrem koncových odberateľov nakupujúcich teplo, chlad alebo teplú vodu na vlastnú spotrebu zahŕňať aj obyvateľov individuálnych jednotiek bytových domov alebo viacúčelových budov, ak sú takéto jednotky zásobované z centrálného zdroja a ak obyvatelia nemajú priamy alebo individuálny zmluvný vzťah s dodávateľom energie. Pojem „individuálne meranie spotreby“ by sa mal vzťahovať na meranie spotreby v individuálnych jednotkách takýchto budov. Do 1. januára 2020 by mali nové montované meradlá množstva tepla a pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov umožňovať diaľkový odpočet, aby sa zaistilo nákladovo efektívne a časté poskytovanie informácií o spotrebe. Nový článok 9a sa má uplatňovať len na vykurovanie, chladenie a dodávku teplej vody z centrálného zdroja. Členské štáty majú možnosť rozhodnúť, či sa pochôdzkové systémy odčítania meračov pešo alebo z vozidla (walk-by/drive-by) považujú za diaľkový odpočet alebo nie. Zariadenia s diaľkovým odpočtom si nevyžadujú prístup k jednotlivým bytom alebo jednotkám, v ktorých sa má vykonať odpočet.

- (14a) Na zabezpečenie transparentnosti vyúčtovania individuálnej spotreby tepelnej energie, čím sa zároveň uľahčí individuálne meranie spotreby, by členské štáty mali zverejniť všetky platné vnútroštátne pravidlá pre rozdelenie nákladov na vykurovanie, chladenie a spotrebu teplej vody v bytových domoch a viacúčelových budovách. Členské štáty môžu okrem transparentnosti chcieť zväžiť prijatie opatrení na posilnenie hospodárskej súťaže v oblasti poskytovania služieb na individuálne meranie spotreby, a tým pomôcť zabezpečiť, aby všetky náklady, ktoré znášajú koneční používatelia, boli primerané.
- (15) Mali by sa zrušiť určité ustanovenia článku 15 smernice 2012/27/EÚ, ktorý sa týka premeny, prenosu a distribúcie energie. Na základe preskúmania *acquis* v oblasti energetiky sa môže zmeniť štruktúra niektorých povinností členských štátov v rámci jednotlivých aktov spojených s touto oblasťou. Táto reštrukturalizácia by sa nemala dotknúť povinnosti členských štátov dodržať vecné požiadavky smernice 2012/27/EÚ, ktoré môžu byť úplne alebo čiastočne opäť zavedené v iných aktoch.
- (16) Vzhľadom na technologický pokrok a rastúci podiel energie z obnoviteľných zdrojov na výrobe elektriny by sa mal prehodnotiť štandardný koeficient úspor elektriny v kWh, aby odrážal zmeny faktora primárnej energie (primary energy factor – PEF) pre elektrinu. Výpočty PEF pre elektrinu vychádzajú z priemerných ročných hodnôt. Na výrobu elektriny a tepla z jadrovej energie sa uplatňuje účtovná metóda fyzikálneho obsahu energie a na výrobu elektriny a tepla z fosílnych palív a biomasy sa uplatňuje metóda účinnosti technickej premeny. V prípade energie z nepalivových obnoviteľných zdrojov je metóda priamym ekvivalentom vychádzajúcim z prístupu založeného na celkovej primárnej energii. Na výpočet podielu primárnej energie pre elektrinu v KVET sa používa metóda stanovená v prílohe II k smernici 2012/27/EÚ. Namiesto marginálnej sa používa priemerná pozícia na trhu. V prípade nepalivových obnoviteľných zdrojov energie sa predpokladá účinnosť premeny 100 %, v prípade geotermálnych elektrární to je 10 % a v prípade jadrových elektrární 33 %. Celková účinnosť kogenerácie sa počíta na základe najnovších údajov od Eurostatu. Pokiaľ ide o hranice systému, pre všetky zdroje energie je hodnota PEF 1. Výpočty sú založené na najnovšej verzii referenčného scenára PRIMES. Hodnota PEF je založená na prognóze na rok 2020. Analýza zahŕňa členské štáty EÚ a Nórsko. Súbor údajov pre Nórsko je založený na údajoch ENTSO pre elektrinu.

- (17) S cieľom zabezpečiť, aby sa prílohy k smernici a harmonizované referenčné hodnoty účinnosti uvedené v článku 14 ods. 10 mohli aktualizovať, treba predĺžiť delegované právomoci udelené Komisii.
- (18) Aby bolo možné vyhodnotiť účinnosť smernice 2012/27/EÚ, mala by sa zaviesť požiadavka na celkové preskúmanie smernice a predloženie príslušnej správy Európskemu parlamentu a Rade do 28. februára 2024.
- (19) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom¹ sa členské štáty zaviazali v odôvodnených prípadoch pripojiť k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (20) Smernica 2012/27/EÚ by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

¹ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

Článok 1

Smernica 2012/27/EÚ sa mení takto:

1) v článku 1 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Touto smernicou sa stanovuje spoločný rámec opatrení na podporu energetickej efektívnosti v Únii s cieľom zabezpečiť, aby sa do roku 2020 dosiahli 20 % hlavné ciele a do roku 2030 30 % hlavné ciele Únie v oblasti energetickej efektívnosti, a vytvára podmienky na ďalšie zlepšovanie energetickej efektívnosti po týchto rokoch. Stanovuje pravidlá na odstránenie prekážok na trhu s energiou a prekonanie zlyhaní trhu, ktoré bránia efektívnosti pri dodávke a využívaní energie, a určuje zriadenie indikatívnych národných cieľov energetickej efektívnosti na roky 2020 a 2030.“;

2) článok 3 sa nahrádza takto:

„Článok 3

Ciele v oblasti energetickej efektívnosti

1. Každý členský štát stanoví indikatívny národný cieľ energetickej efektívnosti na rok 2020 na základe primárnej alebo konečnej energetickej spotreby, úspor primárnej alebo konečnej energie alebo energetickej náročnosti. Členské štáty tieto ciele oznámia Komisii v súlade s článkom 24 ods. 1 a prílohou XIV časťou 1. Členské štáty pritom vyjadria tieto ciele aj ako absolútnu úroveň primárnej energetickej spotreby a konečnej energetickej spotreby v roku 2020 a vysvetlia, ako a na základe akých údajov ju vypočítali.

Pri stanovení týchto cieľov členské štáty zohľadnia:

- a) že spotreba energie v Únii v roku 2020 nesmie presiahnuť 1 483 Mtoe primárnej energie alebo 1 086 Mtoe koncovej energie;
- b) opatrenia stanovené v tejto smernici;

- c) opatrenia prijaté na dosiahnutie národných cieľov úspor energie podľa článku 4 ods. 1 smernice 2006/32/ES a
- d) iné opatrenia na podporu energetickej efektívnosti v členských štátoch a na úrovni Únie.

Členské štáty môžu pri stanovení týchto cieľov zohľadniť aj vnútroštátne okolnosti ovplyvňujúce primárnu energetickú spotrebu, ako napríklad:

- a) zvyšný potenciál nákladovo efektívnych úspor energie;
- b) vývoj a prognózy HDP;
- c) zmeny v dovoze a vývoze energie;
- d) rozvoj všetkých obnoviteľných zdrojov energie, jadrovú energiu, zachytávanie a ukladanie uhlíka a
- e) predchádzajúce opatrenia.

2. Komisia do 30. júna 2014 vyhodnotí dosiahnutý pokrok a to, či je pravdepodobné, že Únia v roku 2020 dosiahne spotrebu energie, ktorá nepresahuje 1 483 Mtoe primárnej energie a/alebo 1 086 Mtoe koncovej energie.

3. Komisia pri vyhodnotení uvedenom v odseku 2:

- a) sčíta indikatívne národné ciele energetickej efektívnosti nahlásené členskými štátmi;
- b) posúdi, či súčet týchto cieľov možno považovať za spoľahlivý ukazovateľ toho, či Únia ako celok napreduje podľa očakávaní, pričom zohľadní vyhodnotenie prvej výročnej správy podľa článku 24 ods. 1 a národných akčných plánov energetickej efektívnosti podľa článku 24 ods. 2;

- c) zohľadní doplnkovú analýzu vychádzajúcu z:
- i) posúdenia pokroku v spotrebe energie a spotrebe energie vo vzťahu k hospodárskej činnosti na úrovni Únie vrátane pokroku v rámci efektívnosti dodávky energie v členských štátoch, ktorých národné indikatívne ciele sa zakladajú na konečnej energetickej spotrebe alebo na úsporách koncovej energie, vrátane pokroku vyplývajúceho z dodržiavania kapitoly III tejto smernice týmito členskými štátmi;
 - ii) výsledkov modelovania budúcich trendov spotreby energie na úrovni Únie.
- d) porovná výsledky podľa písmen a) až c) s hodnotou spotreby energie, ktorá by bola potrebná na to, aby sa v roku 2020 dosiahla spotreba energie, ktorá nepresahuje 1 483 Mtoe primárnej energie a/alebo 1 086 Mtoe koncovej energie.

3a. Komisia do 31. októbra 2022 posúdi, či Únia dosiahla hlavné ciele do roku 2020.

4. Každý členský štát stanoví v oblasti energetickej efektívnosti indikatívne národné príspevky k dosiahnutiu cieľa Únie na rok 2030 uvedeného v článku 1 ods. 1 v súlade s článkami [4] a [6] nariadenia (EÚ) XX/20XX [riadenie energetickej únie]. Členské štáty pri stanovovaní týchto príspevkov zohľadnia, že spotreba energie v Únii v roku 2030 nesmie presiahnuť 1 321 Mtoe primárnej energie a/alebo 987 Mtoe koncovej energie. Členské štáty tieto príspevky oznámia Komisii v rámci integrovaných národných plánov v oblasti energetiky a klímy v súlade s postupom podľa článkov [3] a [7] až [11] nariadenia (EÚ) XX/20XX [riadenie energetickej únie].“;

3) článok 7 sa nahrádza takto:

Článok 7

Povinné úspory energie

1. Členské štáty musia dosiahnuť kumulatívne úspory konečnej energie, ktoré zodpovedajú aspoň:
 - a) každoročným novým úsporám od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020 vo výške 1,5 % ročného množstva energie predanej koncovým odberateľom, ktoré sa stanovujú ako priemer za posledné tri roky pred 1. januárom 2013;
 - b) každoročným novým úsporám
 - od 1. januára 2021 do 31. decembra 2025 vo výške 1,5 % ročného množstva energie predanej koncovým odberateľom, ktoré sa stanovujú ako priemer za posledné tri roky pred 1. januárom 2019;
 - od 1. januára 2026 do 31. decembra 2030 vo výške 1,0 % ročného množstva energie predanej koncovým odberateľom, ktoré sa stanovujú ako priemer za posledné tri roky pred 1. januárom 2019.

Odchyľne, malé ostrovné členské štáty dosiahnu nové úspory každý rok od 1. januára 2021 do 31. decembra 2030 na úrovni 0,8 % ročného množstva energie predanej koncovým odberateľom, ktoré sa stanovujú ako priemer za posledné tri roky pred 1. januárom 2019.

Na účely písmena b) a bez toho, aby boli dotknuté odseky 2 a 3, smú členské štáty započítavať len tie úspory energie, ktoré vyplývajú z politických opatrení, ktoré sa zaviedli po 31. decembri 2020 alebo predtým, pokiaľ výsledkom týchto opatrení sú nové individuálne opatrenia prijaté po 31. decembri 2020.

Množstvo predanej energie, ktorá sa použila v doprave, možno z týchto výpočtov sčítať alebo úplne vylúčiť.

Členské štáty rozhodnú o tom, akým spôsobom sa vypočítaný objem nových úspor rozloží na jednotlivé obdobia uvedené v písmenách a) a b), pokiaľ sa do konca každého obdobia dosiahli požadované celkové kumulatívne úspory.

2. S výhradou odseku 3 môže každý členský štát:

- a) na výpočet požadovaný v odseku 1 písm. a) použiť hodnotu 1 % v rokoch 2014 a 2015; 1,25 % v rokoch 2016 a 2017; a 1,5 % v rokoch 2018, 2019 a 2020;
- b) z výpočtu vylúčiť celé množstvo alebo časť množstva predanej energie, ktorá sa použila pri priemyselných činnostiach uvedených v prílohe I k smernici 2003/87/ES;
- c) povoliť, aby sa úspory energie, ktoré sa dosiahli v odvetviach premeny, distribúcie a prenosu energie vrátane účinnej infraštruktúry centralizovaného zásobovania teplom a chladom vďaka uplatneniu požiadaviek stanovených v článku 14 ods. 4, článku 14 ods. 5 písm. b) a článku 15 ods. 1 až 6 a 9, započítali do objemu úspor energie požadovaného podľa odseku 1;
- d) započítať úspory energie, ktoré sú výsledkom novozavedených individuálnych opatrení realizovaných od 31. decembra 2008, ktoré majú v roku 2020 a po ňom naďalej merateľný a overiteľný vplyv, do objemu úspor energie uvedeného v odseku 1
- e) započítať úspory energie, ktoré vyplývajú z politických opatrení, pokiaľ možno preukázať, že výsledkom týchto opatrení sú individuálne opatrenia prijaté po 1. januári 2018 a pred 31. decembrom 2020, ktoré prinášajú úspory po 31. decembri 2020.
- f) vylúčiť z výpočtu požadovaných úspor energie, ako sa uvádza v odseku 1, 30 % overiteľného objemu energie vyrobenej na budovách alebo v nich na vlastnú spotrebu v dôsledku politických opatrení, ktorými sa podporujú nové inštalácie technológií energie z obnoviteľných zdrojov.

3. Všetky možnosti zvolené podľa odseku 2 dohromady smú zodpovedať najviac 35 % objemu úspor energie uvedeného v odseku 1. Členské štáty uplatnia a vypočítajú vplyv možností zvolených pre obdobia uvedené v odseku 1 písm. a) a b) oddelene:
- a) na účely výpočtu objemu úspor energie požadovaného na obdobie uvedené v odseku 1 písm. a) môžu členské štáty použiť odsek 2 písm. a), b), c) a d);
 - b) na účely výpočtu objemu úspor energie požadovaného na obdobie uvedené v odseku 1 písm. b) môžu členské štáty použiť odsek 2 písm. b), c) a d) za predpokladu, že individuálne opatrenia v zmysle písmena d) budú mať naďalej overiteľný a merateľný vplyv aj po 31. decembri 2020.
4. Úspory energie dosiahnuté po 31. decembri 2020 sa nesmú započítavať do objemu kumulatívnych úspor požadovaného na obdobie od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020.
- 4a. Členské štáty, ktoré presahujú objem kumulatívnych úspor energie vyžadovaný od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020 môžu započítať každý prebytok úspor do objemu kumulatívnych úspor energie vyžadovaného v období do 31. decembra 2030.
 - 4b. Členské štáty môžu umožniť povinným subjektom, aby započítali úspory dosiahnuté v danom roku tak, ako keby boli dosiahnuté v niektorom zo štyroch predchádzajúcich či z troch nasledujúcich rokov, pokiaľ toto obdobie nepresahuje povinné obdobia stanovené odseku 1, za predpokladu, že prebytok úspor energie dosiahnutý v období od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020 sa môže započítať do plnenia záväzkov v období od 1. januáru 2021 do 31. decembra 2030.
5. Členské štáty zabezpečia, aby sa úspory vyplývajúce z politických opatrení uvedených v článkoch 7a a 7b a článku 20 ods. 6 vypočítali v súlade s prílohou V.

6. Členské štáty dosiahnu požadovaný objem úspor podľa odseku 1 buď zavedením povinnej schémy energetickej efektívnosti uvedenej v článku 7a, alebo prijatím alternatívnych opatrení uvedených v článku 7b. Členské štáty môžu povinnú schému energetickej efektívnosti kombinovať s alternatívnymi politickými opatreniami.
- 6a. Členské štáty pri navrhovaní politických opatrení uvedených v článku 7a a 7b zohľadnia potrebu zmierniť energetickú chudobu v súlade s kritériami vymedzenými členskými štátmi, pričom vezmú do úvahy svoje existujúce postupy v tejto oblasti.¹;
7. Členské štáty preukážu, že v prípade prekrývania vplyvu politických opatrení alebo individuálnych opatrení nedochádza k zdvojenému započítaniu úspor energie.“;
8. Komisia do 30. júna 2024 posúdi pokrok, ktorý sa dosiahol pri plnení hlavných cieľov stanovených v článku 3 ods. 4, a tiež to, či by sa na základe tohto posúdenia mala hodnota stanovená v odseku 1 písm. b) druhej zarážke 'zvýšiť' maximálne na úroveň 1,5 % na obdobie rokov 2026 – 2030. V prípade potreby predloží Komisia na tento účel legislatívny návrh.

4) vkladajú sa tieto články 7a a 7b:

¹ V závislosti od výsledku rokovaní o smernici [XXXX] o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou sa na článok 29 uvedenej smernice môžu uvádzať krížové odkazy.

Povinné schémy energetickej efektívnosti

1. Ak sa členské štáty rozhodnú splniť svoje povinnosti dosiahnuť objem úspor požadovaný podľa článku 7 ods. 1 prostredníctvom povinnej schémy energetickej efektívnosti, zabezpečia, aby povinné subjekty uvedené v odseku 2 pôsobiace na území jednotlivých členských štátov splnili bez toho, aby bol dotknutý článok 7 ods. 2, požiadavku kumulatívnych úspor konečnej energie stanovenú v článku 7 ods. 1.
2. Členské štáty na základe objektívnych a nediskriminačných kritérií určia spomedzi distribútorov energie a/alebo maloobchodných energetických spoločností pôsobiacich na ich území povinné subjekty, medzi ktoré môžu zahrnúť distribútorov pohonných hmôt alebo maloobchodných predajcov pohonných hmôt pôsobiacich na ich území. Objem úspor energie potrebný na splnenie povinnosti dosiahnu povinné subjekty u koncových odberateľov, ktorých určil členský štát, nezávisle od výpočtu vykonaného podľa článku 7 ods. 1, alebo ak tak rozhodnú členské štáty, prostredníctvom certifikovaných úspor dosiahnutých inými subjektmi, ako je opísané v odseku 5 písm. b).
3. Členské štáty vyjadria objem úspor energie požadovaný od každého povinného subjektu buď ako konečnú, alebo primárnu energetickú spotrebu. Metóda zvolená na vyjadrenie objemu požadovaných úspor energie sa použije aj na výpočet úspor nárokových povinnými subjektmi. Použijú sa prevodné koeficienty stanovené v prílohe IV.
4. Členské štáty zavedú systémy merania, kontroly a overovania, v rámci ktorých sa overí aspoň štatisticky významný podiel a reprezentatívna vzorka opatrení na zlepšenie energetickej efektívnosti zavedených povinnými subjektmi. Toto meranie, kontrola a overovanie sa vykonáva nezávisle od povinných subjektov.

5. V rámci povinných schém energetickej efektívnosti členské štáty:
- a) [vypúšťa sa].
 - b) môžu povoliť povinným subjektom, aby do svojich povinných úspor započítali certifikované úspory energie dosiahnuté poskytovateľmi energetických služieb alebo inými tretími stranami vrátane prípadov, keď povinné subjekty podporujú opatrenia prostredníctvom iných štátom schválených organizácií alebo prostredníctvom orgánov verejnej moci, ktoré môžu alebo nemusia zahŕňať formálne partnerstvá a v ktorých sa môžu kombinovať aj iné zdroje financovania. Ak to členské štáty povolia, zabezpečia stanovenie schvaľovacieho postupu, ktorý je jasný, transparentný a otvorený pre všetkých účastníkov trhu a ktorý je zameraný na minimalizáciu nákladov na certifikáciu.
6. Členské štáty raz ročne uverejnia úspory energie dosiahnuté každým povinným subjektom alebo v každej podkategórii povinného subjektu, ako aj spolu v rámci systému.

Článok 7b

Alternatívne politické opatrenia

1. Ak sa členské štáty rozhodnú splniť svoje povinnosti dosiahnuť objem úspor požadovaný podľa článku 7 ods. 1 alternatívnymi politickými opatreniami, zabezpečia, aby sa úspory energie požadované podľa článku 7 ods. 1 dosiahli u koncových odberateľov.
2. [vypúšťa sa].
3. V prípade všetkých opatrení okrem opatrení týkajúcich sa zdanenia členské štáty zavedú systémy merania, kontroly a overovania, v rámci ktorých sa overí aspoň štatisticky významný podiel a reprezentatívna vzorka opatrení na zlepšenie energetickej efektívnosti zavedených zúčastňujúcimi sa alebo poverenými subjektmi. Toto meranie, kontrola a overovanie sa vykonávajú nezávisle od zúčastňujúcich sa alebo poverených subjektov.“;

5) článok 9 sa mení takto:

a) nadpis sa nahrádza takto:

„Meranie v prípade plynu“;

b) v odseku 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Členské štáty zabezpečia, aby sa v miere, v akej je to technicky možné, finančne rozumné a primerané vzhľadom na možné úspory energie, poskytl koncovým odberateľom zemného plynu individuálne meradlá za konkurencieschopné ceny, ktoré presne zobrazujú skutočnú spotrebu energie koncových odberateľov a poskytujú informácie o skutočnej dobe využívania.“;

c) odsek 2 sa mení takto:

i) úvodná veta sa nahrádza takto:

„Ak a v rozsahu, v akom členské štáty implementujú inteligentné meracie systémy a zavádzajú inteligentné meracie zariadenia pre zemný plyn v súlade so smernicou 2009/73/ES:“;

ii) vypúšťajú sa písmená c) a d);

d) vypúšťa sa odsek 3;

6) vkladajú sa tieto články 9a, 9b a 9c:

Meranie v prípade vykurovania, chladenia a teplej úžitkovej vody

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa koncovým odberateľom centralizovaného zásobovania teplom, centralizovaného zásobovania chladom a teplej úžitkovej vody poskytli meradlá za konkurencieschopné ceny, ktoré presne zobrazujú skutočnú spotrebu energie koncových odberateľov.

Ak sa teplo, chlad alebo teplá voda do budovy dodáva z centrálného zdroja obsluhujúceho niekoľko budov alebo zo siete centralizovaného zásobovania teplom alebo chladom, meradlo je nainštalované v odovzdávacej stanici tepla alebo na odbernom mieste.

Individuálne meranie a rozdelenie nákladov v prípade vykurovania, chladenia a teplej úžitkovej vody

1. V bytových domoch a vo viacúčelových budovách s centrálnym zdrojom tepla alebo chladu alebo so zásobovaním zo systémov centralizovaného zásobovania teplom a chladom sa na meranie spotreby tepla alebo chladu alebo teplej vody jednotlivo pre každú jednotku v budove nainštalujú individuálne meradlá, ak je to technicky možné a nákladovo efektívne vzhľadom na primeranosť v súvislosti s možnými úsporami energie.

Ak použitie individuálnych meradiel nie je technicky možné alebo meranie vykurovania v každej jednotke v budove nie je nákladovo efektívne, použijú sa individuálne pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov, ktoré merajú spotrebu tepla na každom vykurovacom telese, pokiaľ dotknutý členský štát nepreukáže, že inštalácia takýchto pomerových rozdeľovačov vykurovacích nákladov by nebola nákladovo efektívna. V takých prípadoch sa môžu zvážiť alternatívne nákladovo efektívne spôsoby merania spotreby tepla. Každý členský štát jednoznačne stanoví a zverejní všeobecné kritériá, metodiky a/alebo postupy na stanovenie technickej neuskutočiteľnosti a nákladovej neefektívnosti.

2. V nových bytových domoch a v obytnej časti nových viacúčelových budov, ktoré majú centrálny zdroj tepla pre teplú vodu alebo sú zásobované zo systémov centralizovaného zásobovania teplom, sa bez ohľadu na odsek 1 poskytnú individuálne meradlá pre horúcu vodu.

3. Ak sú bytové domy alebo viacúčelové budovy napojené na centralizované zásobovanie teplom alebo chladom, alebo ak v nich prevládajú vlastné spoločné systémy vykurovania alebo chladenia, členské štáty transparentným spôsobom zverejnia všetky uplatniteľné vnútroštátne pravidlá pre rozdelenie nákladov na vykurovanie, chladenie a spotrebu teplej vody v týchto budovách s cieľom zabezpečiť transparentnosť a presnosť vyúčtovania individuálnej spotreby. Tieto pravidlá v prípade potreby zahŕňajú usmernenia týkajúce sa spôsobu, ako rozdeliť náklady na teplo a/alebo teplú vodu, ktoré sa spotrebujú na:

- a) teplú vodu na domácu potrebu;
- b) teplo vyžarované zo zariadenia budovy a na účely vykurovania spoločných priestorov (ak sú schodiská a chodby vybavené vykurovacími telesami);
- c) účely vykurovania bytov.

„Článok 9c

Požiadavka na diaľkový odpočet

1. Na účely článkov 9a a 9b umožňujú meradlá a pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov nainštalované 1. januára 2020 [alebo v deň transpozície, ak je to neskôr] alebo neskôr diaľkový odpočet. Podmienky technickej uskutočniteľnosti a nákladovej efektívnosti ustanovené v článku 9b ods. 1 prvom a druhom pododseku sa naďalej uplatňujú.

2. Meradlá a pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov, ktoré už boli nainštalované, ale ktoré neumožňujú diaľkový odpočet, sa vybaví touto funkciou alebo vymenia za zariadenia s diaľkovým odpočtom do xxxx [desať rokov po nadobudnutí účinnosti tejto smernice] s výnimkou prípadov, keď daný členský štát preukáže, že to nie je nákladovo efektívne.“ ;

7) článok 10 sa mení takto:

a) nadpis sa nahrádza takto:

„Informácie o vyúčtovaní v prípade plynu“;

b) v odseku 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„1. Ak koncoví odberatelia nemajú inteligentné meracie zariadenia uvedené v smernici 2009/73/ES, členské štáty do 31. decembra 2014 zabezpečia, aby údaje o vyúčtovaní spotreby plynu boli presné a založené na skutočnej spotrebe v súlade s prílohou VII bodom 1.1, ak je to technicky možné a ekonomicky opodstatnené.“;

c) v odseku 2 sa prvý pododsek nahrádza takto: „

Meracie zariadenia nainštalované v súlade so smernicou 2009/73/ES musia umožniť presné informácie o vyúčtovaní založené na skutočnej spotrebe. Členské štáty zabezpečia, aby mali koncoví odberatelia možnosť jednoduchého prístupu k doplňujúcim informáciám o histórii spotreby, ktoré im umožnia vlastnú kontrolu.“;

8) vkladá sa tento článok 10a:

„Článok 10a

Informácie o vyúčtovaní a spotrebe tepla, chladu a teplej úžitkovej vody

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že sú nainštalované meradlá alebo pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov, boli informácie o vyúčtovaní a spotrebe presné a založené na skutočnej spotrebe alebo odpočte pomerového rozdeľovača vykurovacích nákladov súlade s bodmi 1 a 2 prílohy VIIa pre všetkých konečných používateľov, t. j. pre fyzické a právnické osoby, ktoré nakupujú teplo, chlad alebo teplú vodu na vlastnú konečnú spotrebu, alebo fyzické alebo právnické osoby, ktoré majú v užívaní jednotlivú budovu alebo jednotku bytového domu alebo viacúčelovej budovy zásobovanú teplom, chladom alebo teplou vodou z centrálného zdroja a ktoré nemajú priamy alebo individuálny zmluvný vzťah s dodávateľom energie.

Ak tak ustanoví členský štát, túto povinnosť možno okrem prípadu individuálne meranej spotreby založenej na pomerovom rozdeľovači vykurovacích nákladov podľa článku 9b splniť systémom pravidelného individuálneho odčítavania meradla koncovým odberateľom alebo konečným používateľom, ktorý hodnoty na meradle oznámi. Vyúčtovanie bude založené na odhade spotreby alebo paušálnej sadzbe len v prípadoch, keď koncový odberateľ alebo konečný používateľ nenahlási hodnotu na meradle za dané zúčtovacie obdobie.

Členské štáty rozhodujú o tom, kto by mal byť zodpovedný za poskytovanie informácií uvedených v odseku 1 tým konečným používateľom, ktorí nemajú priamy alebo individuálny zmluvný vzťah s dodávateľom energie.

2. Členské štáty:

- a) vyžadujú, aby sa informácie o vyúčtovaní za energiu a o histórii spotreby alebo odpočty pomerového rozdeľovača vykurovacích nákladov konečných používateľov na požiadanie konečného používateľa sprístupnili poskytovateľovi energetických služieb, ktorého určil konečný používateľ;
- b) zabezpečujú, aby sa koncovým odberateľom ponúkla možnosť elektronických informácií o vyúčtovaní a elektronických vyúčtovaní a aby na požiadanie dostali jasné a zrozumiteľné vysvetlenie toho, ako bolo ich vyúčtovanie zostavené, a to najmä v prípade, ak vyúčtovania nie sú založené na skutočnej spotrebe;
- c) zabezpečujú, aby všetkým konečným používateľom boli v súlade s bodom 3 prílohy VIIa poskytnuté spolu s vyúčtovaním založeným na skutočnej spotrebe alebo na odpočtoch pomerového rozdeľovača vykurovacích nákladov primerané informácie;
- d) môžu stanoviť, aby sa poskytnutie informácií o vyúčtovaní na žiadosť koncového odberateľa nepovažovalo za výzvu na úhradu. Členské štáty v takýchto prípadoch zabezpečia, aby boli k dispozícii pružné spôsoby samotnej úhrady.“;

9) článok 11 sa mení takto:

a) nadpis sa nahrádza takto:

„Náklady na prístup k informáciám o meraní a vyúčtovaní spotreby plynu“;

b) vypúšťa sa odsek 2;

10) vkladá sa tento článok 11a:

Článok 11a

Náklady na prístup k informáciám o meraní, vyúčtovaní a spotrebe tepla, chladu a teplej úžitkovej vody

1. Členské štáty zabezpečia, aby konečný používatelia dostávali všetky svoje vyúčtovania a informácie o vyúčtovaní spotreby energie bezplatne a aby konečný používatelia mali primeraný a bezplatný prístup k svojim údajom o spotrebe.
2. Bez ohľadu na odsek 1 sa distribúcia nákladov na informácie o vyúčtovaní za individuálnu spotrebu tepla, chladu a teplej vody v bytových domoch a viacúčelových budovách podľa článku 9b vykoná na báze neziskovosti. Náklady spojené so zadaním tejto úlohy zahŕňajúcej meranie, rozdelenie a vyúčtovanie skutočnej individuálnej spotreby v uvedených budovách tretej strane, akou je napríklad poskytovateľ služby alebo miestny dodávateľ energie, sa môžu preniesť na konečných používateľov, pokiaľ sú tieto náklady primerané.“;
3. Členské štáty môžu v záujme zabezpečenia primeraných nákladov za poskytovanie služieb individuálneho merania spotreby v zmysle odseku 2 stimulovať hospodársku súťaž v tomto odvetví služieb prijatím vhodných opatrení, ako sú napríklad odporúčanie alebo iná podpora využívania verejného obstarávania a/alebo využívania interoperabilných zariadení na uľahčenie zmeny poskytovateľa služieb.

11) článok 15 sa mení takto:

a) odsek 5 sa mení takto:

i) vypúšťa sa prvý a druhý pododsek;

ii) tretí pododsek sa nahrádza takto:

„Prevádzkovatelia prenosových sústav a prevádzkovatelia distribučných sústav zabezpečia súlad s požiadavkami stanovenými v prílohe XII.“;

b) vypúšťa sa odsek 8;

11a) v článku 20 ods. 6 sa odkaz na článok 7 ods. 1 mení na článok 7a;

12) článok 23 sa mení takto:

a) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 22 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 4. decembra 2017. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.“;

b) dopĺňa sa tento odsek 4:

„4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s expertmi, ktorých určili jednotlivé členské štáty v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode o lepšej tvorbe práva z 13. apríla 2016.“;

c) odsek 4 a odsek 5 sa prečísluje na odsek 5 resp. odsek 6“;

13) v článku 24 sa dopĺňa tento odsek 12:

„12. Komisia vyhodnotí túto smernicu najneskôr k 28. februáru 2024 a následne každých päť rokov, a predloží o tom správu Európskemu parlamentu a Rade. V tejto správe sa predovšetkým preskúma, či sa má zmeniť konečný termín stanovený v článku 7 ods. 1 písm. b) a či sa majú po roku 2030 prispôbiť požiadavky a alternatívny prístup stanovené v článku 5. **K** uvedenej správe v prípade potreby priloží návrhy ďalších opatrení.“;

14) prílohy sa menia v súlade s prílohou k tejto smernici.

Článok 2

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do XXXX [*vložiť dátum 24 mesiacov po dátume nadobudnutia účinnosti*]. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 3

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 4

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

Za Európsky parlament
predseda

Za Radu
predseda

PRÍLOHA

k návrhu smernice EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY, ktorou sa mení smernica
2012/27/EÚ o energetickej efektívnosti

PRÍLOHA

1. Prílohy IV a V sa menia takto:

- a) v prílohe IV sa poznámka pod čiarou 3 nahrádza takto: „(3) Použije sa v prípade výpočtu úspor energie vyjadrených v primárnej energii metódou zdola nahor na základe konečnej energetickej spotreby. V prípade úspor elektriny v kWh môžu členské štáty použiť predvolený koeficient 2,0. Ak je to opodstatnené, členské štáty môžu použiť iný koeficient.“;
- b) príloha V sa nahrádza takto:

„Príloha V

Spoločné metódy a zásady na výpočet vplyvu povinných schém energetickej efektívnosti alebo iných politických opatrení v zmysle článku 7 ods. 1 a 2, článkov 7a a 7b a článku 20 ods. 6:

- 1. Metódy na výpočet úspor energie okrem úspor vyplývajúcich z daňových opatrení na účely článku 7 ods. 1 a 2, článkov 7a a 7b a článku 20 ods. 6.

Povinné, zúčastňujúce sa alebo poverené subjekty alebo vykonávajúce orgány verejnej moci môžu na výpočet úspor energie použiť tieto metódy:

- a) predpokladané úspory na základe výsledkov predošlých nezávisle monitorovaných energetických zlepšení v podobných zariadeniach. Všeobecný prístup sa označuje ako prístup „ex ante“;

- b) merané úspory, pri ktorých sa úspory zo zavedenia opatrenia alebo balíka opatrení určujú zaznamenávaním skutočného zníženia spotreby energie, pričom sa náležite zohľadnia faktory, ako je doplnkovosť, miera využívania, úrovne výroby a počasie, ktoré môže ovplyvňovať spotrebu. Všeobecný prístup sa označuje ako prístup „ex post“;
 - c) pomerné úspory, pri ktorých sa používajú technické odhady úspor. Tento prístup sa môže použiť len v prípade, ak je získanie dostatočne podrobných meraných údajov pre konkrétne zariadenie náročné alebo neprimerane nákladné, napr. nahradenie kompresora alebo elektromotora s iným rozsahom výroby v kWh, ako je ten, pre ktorý sa merali nezávislé informácie o úsporách, alebo v prípade, keď tieto odhady vykonávajú podľa vnútroštátne stanovených metodík a referenčných hodnôt kvalifikovaní alebo akreditovaní odborníci, ktorí sú nezávislí od príslušných povinných, zúčastňujúcich sa alebo poverených subjektov;
 - d) úspory na základe prieskumu, pri ktorých sa určuje reakcia spotrebiteľov na rady, informačné kampane, systémy označovania energetickým štítkom a certifikácie alebo na inteligentné meranie. Tento prístup možno použiť len pre úspory vyplývajúce zo zmien správania spotrebiteľa.
2. Pri určovaní úspor energie z opatrenia energetickej efektívnosti na účely článku 7 ods. 1 a 2, článkov 7a a 7b a článku 20 ods. 6 sa uplatňujú tieto zásady:
- a) musí sa preukázať, že ide o dodatočné úspory nad rámec tých, ktoré by sa dosiahli aj bez príslušnej činnosti povinných, zúčastňujúcich sa alebo poverených subjektov a/alebo vykonávajúcich orgánov. Na určenie toho, ktoré úspory možno nárokovať ako dodatočné, členské štáty zohľadnia, ako by sa spotreba energie a dopyt po nej vyvíjali za absencie daného politického opatrenia;

- b) úspory vyplývajúce z uplatňovania záväznej legislatívy Únie sa považujú za úspory, ktoré by sa dosiahli v každom prípade, takže ich nemožno nárokovať v rámci článku 7 ods. 1. Úspory súvisiace s obnovou existujúcich budov možno výnimočne nárokovať podľa článku 7 ods. 1 za predpokladu splnenia kritéria kauzality v zmysle časti 3 písm. h). Úspory vyplývajúce z vykonávania vnútroštátnych minimálnych požiadaviek stanovených pre nové budovy pred transpozíciou smernice 2010/31/EÚ možno nárokovať podľa článku 7 ods. 1 písm. a) za predpokladu splnenia kritéria kauzality v zmysle časti 3 písm. h).
- c) uznávať sa môžu len úspory, ktoré prekračujú tieto úrovne:
- i) výkonové emisné normy Únie pre nové osobné automobily a nové ľahké úžitkové vozidlá v nadväznosti na vykonávanie nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009¹ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 510/2011²;
 - ii) požiadavky Únie týkajúce sa odstraňovania určitých energeticky významných výrobkov z trhu v súlade s vykonávaním vykonávacích opatrení podľa smernice 2009/125/ES.
- d) prípustné sú politiky zamerané na podporu zvýšenia energetickej efektívnosti výrobkov, zariadení, budov a ich prvkov, procesov či trhov;

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 z 23. apríla 2009, ktorým sa stanovujú výkonové emisné normy nových osobných automobilov ako súčasť integrovaného prístupu Spoločenstva na zníženie emisií CO₂ z ľahkých úžitkových vozidiel (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 1).

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 510/2011 z 11. mája 2011, ktorým sa stanovujú emisné normy pre nové ľahké úžitkové vozidlá ako súčasť integrovaného prístupu Únie na zníženie emisií CO₂ z ľahkých vozidiel (Ú. v. EÚ L 145, 31.5.2011, s. 1).

- dd) úspory energie vyplývajúce z politických opatrení na podporu inštalácie technológií na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov v malom rozsahu na budovách alebo v nich sú použiteľné a môžu sa zohľadniť v rámci plnenia požiadaviek na úspory energie v zmysle článku 7 ods. 1, pokiaľ sa nimi prispieva k zníženiu množstva energie predanej koncovým odberateľom v budove a v rozsahu objemu úspory primárnej energie. Výpočet úspor spĺňa požiadavky tejto prílohy.
- e) v prípade politík, ktoré urýchľujú zavedenie a využívanie efektívnejších výrobkov a vozidiel, možno nárokovať celé úspory, pokiaľ sa preukáže, že k takémuto využívaniu došlo pred uplynutím priemernej predpokladanej životnosti výrobku alebo vozidla alebo jeho zvyčajného intervalu náhrady, a úspory sa nárokuje len za obdobie do uplynutia priemernej predpokladanej životnosti výrobku alebo vozidla, ktoré sa má nahradiť;
- f) pri podpore prijímania opatrení energetickej efektívnosti členské štáty v prípade potreby zabezpečia, aby sa zachovali štandardy kvality produktov, služieb a zavádzaných opatrení, alebo ak tieto štandardy neexistujú, aby sa zaviedli;
- g) s cieľom zohľadniť klimatické odchýlky medzi regiónmi si môžu členské štáty vybrať, či upravia úspory na štandardizovanú hodnotu, alebo prispôbia rôzne úspory energie v súlade s teplotnými rozdielmi medzi regiónmi;

- h) pri výpočte úspor energie sa zohľadní životnosť opatrení. Môže sa tak urobiť vypočítaním úspor, ktoré sa dosiahnu každým individuálnym opatrením od dátumu začatia jeho vykonávania do 31. decembra 2020, resp. do 31. decembra 2030. Ako alternatívu môžu členské štáty prijať inú metódu, pri ktorej sa očakáva dosiahnutie aspoň rovnakého celkového objemu úspor. Pri používaní iných metód členské štáty zabezpečia, aby celkový objem úspor energie vypočítaný s použitím týchto iných metód nepresiahol objem úspor energie, ktoré by boli výsledkom výpočtu, ak by sa počítali úspory z každého individuálneho opatrenia v období od začatia jeho vykonávania do 31. decembra 2020, resp. do 31. decembra 2030.
3. Členské štáty zabezpečia splnenie týchto požiadaviek pre politické opatrenia prijaté podľa článku 7b a článku 20 ods. 6:
- a) politické opatrenia a individuálne opatrenia prinášajú overiteľnú úsporu konečnej energie;
 - b) zodpovednosť každého zúčastňujúceho sa subjektu, povereného subjektu, resp. vykonávajúceho orgánu verejnej moci je jasne vymedzená;
 - c) úspory energie, ktoré sa dosahujú alebo majú dosiahnuť, sa určia transparentne;
 - d) objem úspor energie, ktoré vyžaduje politické opatrenie alebo ktoré sa ním majú dosiahnuť, sa vyjadrí buď ako konečná, alebo primárna energetická spotreba pri použití prevodných koeficientov uvedených v prílohe IV;
 - e) pokiaľ je to možné, predloží sa a verejne sa sprístupní výročná správa o úsporách energie, ktoré dosiahli poverené subjekty, zúčastňujúce sa subjekty a vykonávajúce orgány, ako aj údaje o trende úspor energie;

- f) výsledky sa monitorujú a v prípade, že pokrok nie je uspokojivý, sa prijímú vhodné opatrenia;
 - g) úspory z individuálneho opatrenia si nemôže nárokovať viac ako len jeden subjekt;
 - h) je preukázané, že dosiahnutie nárokových úspor je podmienené činnosťami zúčastňujúceho sa subjektu, povereného subjektu alebo vykonávajúceho orgánu verejnej moci.
4. Pri určovaní úspor energie vyplývajúcich z opatrení súvisiacich s daňovou politikou zavedených podľa článku 7b sa uplatňujú tieto zásady:
- a) uznajú sa len úspory energie vyplývajúce z daňových opatrení, ktoré prekračujú minimálne úrovne zdaňovania palív požadované smernicou Rady 2003/96/ES¹ alebo smernicou Rady 2006/112/ES²;
 - b) cenová pružnosť pre výpočet vplyvu opatrení zdanenia (energie) musí vyjadrovať krátkodobú a dlhodobú citlivosť dopytu po energii na zmeny cien a odhaduje sa na základe aktuálnych a reprezentatívnych oficiálnych zdrojov údajov;
 - c) úspory energie zo sprievodných nástrojov daňovej politiky vrátane daňových stimulov či odvodov do fondu sa vykazujú osobitne.

5. Oznámenie metodiky

Členské štáty oznámia Komisii svoju navrhovanú podrobnú metodiku na realizáciu povinných schém energetickej efektívnosti a alternatívnych opatrení uvedených v článkoch 7a a 7b a v článku 20 ods. 6. S výnimkou prípadu daní toto oznámenie obsahuje podrobnosti o:

¹ Smernica Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca Spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny (Ú. v. EÚ L 283, 31.10.2003, s. 51).

² Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1).

- a) úrovni požiadavky úspor energie alebo očakávaných úspor, ktoré sa majú dosiahnuť za celé obdobie od 1. januára 2021 do 31. decembra 2030;
- b) povinných, zúčastňujúcich sa alebo poverených subjektoch alebo vykonávajúcich orgánoch verejnej moci;
- c) cieľových odvetviach;
- d) politických opatreniach a individuálnych opatreniach, ktoré sa predpokladajú v politickom opatrení, vrátane predpokladaného celkového kumulatívneho objemu úspor pre každé opatrenie;
- e) trvaní obdobia povinnosti pre danú povinnú schému energetickej efektívnosti;
- f) opatreniach naplánovaných v politickom opatrení;
- g) metodike výpočtu vrátane toho, ako sa určil dodatočný charakter a podstata a ktoré metodiky a referenčné hodnoty sa používajú pre predpokladané a pomerné úspory;
- h) životnosti opatrení a toho, ako sa počíta alebo z čoho vychádza;
- i) prístupe riešenia klimatických odchýlok v danom členskom štáte;
- j) systémoch monitorovania a overovania pre opatrenia podľa článkov 7a a 7b a spôsobe zaistenia ich nezávislosti od povinných, zúčastňujúcich sa alebo poverených subjektov;
- k) v prípade daní toto oznámenie obsahuje podrobnosti o:
 - i) cieľových odvetviach a segmente daňovníkov;
 - ii) vykonávajúcim orgánom verejnej moci;
 - iii) očakávaných úsporách, ktoré sa majú dosiahnuť;

- iv) trvaní daňového opatrenia a
- v) metodike výpočtu vrátane toho, aké cenové pružnosti sa používajú a ako sa určili.“

2. Príloha VII sa mení takto:

a) nadpis sa nahrádza takto:

„Minimálne požiadavky na vyúčtovanie a informácie o vyúčtovaní na základe skutočnej spotreby plynu“;

b) Dopĺňa sa táto príloha VIIa:

„Príloha VIIa

Minimálne požiadavky na informácie o vyúčtovaní a spotrebe tepla, chladenia a teplej vody

1. Vyúčtovanie na základe skutočnej spotreby tepla alebo odpočtov pomerového rozdeľovača vykurovacích nákladov

Aby koneční používatelia mohli regulovať svoju spotrebu energie, musí sa vyúčtovanie vykonávať na základe skutočnej spotreby alebo odpočtov pomerového rozdeľovača vykurovacích nákladov najmenej raz za rok.

2. Minimálna frekvencia informácií o vyúčtovaní alebo spotrebe

Od [XXX dátum transpozície] tam, kde sú nainštalované meradlá alebo pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov s diaľkovým odpočtom, sa informácie o vyúčtovaní alebo spotrebe na základe skutočnej spotreby odpočtov pomerového rozdeľovača vykurovacích nákladov sprístupňujú najmenej štvrt'ročne na vyžiadanie, alebo ak sa koncoví odberatelia rozhodli pre elektronické vyúčtovanie, a inak dvakrát ročne.

Od 1. januára 2022 tam, kde sú nainštalované meradlá alebo pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov s diaľkovým odpočtom, sa informácie o vyúčtovaní alebo spotrebe na základe skutočnej spotreby alebo odpočtov pomerového rozdeľovača vykurovacích nákladov sprístupnia aspoň každý druhý mesiac. Vykurovanie a chladenie možno mimo obdobia vykurovania/chladenia z tejto povinnosti vylúčiť.

3. Minimálne informácie uvedené vo vyúčtovaní na základe skutočnej spotreby alebo odpočtov pomerového rozdeľovača vykurovacích nákladov

Členské štáty zabezpečia, aby sa konečným používateľom v rámci vyúčtovania alebo spolu s ním jasne a zrozumiteľne sprístupnili tieto informácie na základe skutočnej spotreby alebo odpočtov pomerového rozdeľovača vykurovacích nákladov:

- a) skutočné súčasné ceny a skutočná spotreba energie alebo celkové vykurovacie náklady a odpočty pomerového rozdeľovača vykurovacích nákladov;
- b) informácie o použitom palivovom mixe, a to aj za konečných používateľov napojených na centralizované zásobovanie teplom alebo chladom;
- c) grafické porovnanie aktuálnej spotreby energie konečných používateľov so spotrebou za rovnaké obdobie v predchádzajúcom roku, pri vykurovaní a chladení, očistené o klimatický korekčný faktor;
- d) kontaktné informácie o organizáciách koncových odberateľov, energetických agentúrach alebo podobných orgánoch vrátane adries webových stránok, na ktorých je možné získať informácie o dostupných opatreniach na zlepšenie energetickej efektívnosti, porovnateľné profily koncových spotrebiteľov a objektívne technické špecifikácie pre zariadenia využívajúce energiu.

Okrem toho členské štáty zabezpečia, aby sa konečnému používateľovi v rámci vyúčtovania, spolu s ním alebo odkazom vo vyúčtovaní sprístupnili jasné a zrozumiteľné porovnania s priemerným normalizovaným alebo referenčným konečným používateľom v rovnakej kategórii používateľov na základe skutočnej spotreby alebo odpočtov pomerového rozdeľovača vykurovacích nákladov.“.